

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010229
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919010229.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. mája 2021 v trestnej veci obžalovaného I. F. a spol. stíhaného za zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. X Tr. zák., § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 04.02.2021, sp. zn. 4T/30/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní I. F. a právnická osoba R., s.r.o. uznaní za vinných z prečinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 223 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

bod 1)

I. F. ako konateľ spoločnosti R., s.r.o., Y. XXXX/X, Y. W., H.: XX XXX XXX, oznámil dňa XX.XX.XXXX v Y. W. spoločnosti T. poisťovňa, a.s., poisťnú udalosť zaregistrovanú pod č. XXXXXXXXXXXX, ku ktorej malo dôjsť dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. tak, že Q.. S. F. I., viedla osobné motorové vozidlo zn. Q. O. A XXX D., evč. RS XXX CT, B.: C po ulici X. v Y. W., kde z parkoviska od pošty vyšlo doposiaľ nestotožnené motorové vozidlo, ktoré jej nedalo prednosť v jazde, a aby sa Q.. S. F. I. vyhla zrážke vozidiel, strhla riadenie vpravo a vyšla vozidlom na obrubník výškovo oddeleného chodníka nachádzajúceho sa pozdĺž vozovky vpravo v smere jazdy, pričom došlo k poškodeniu kolies z ľahkých zliatin, pneumatiky a predného nárazníka osobného motorového vozidla zn. Q. O. A L. D., evč. RS XXX CT, B.: C a dňa XX.XX.XXXX si uplatnil poisťné plnenie za opravu 4 ks diskov kolies vo výške 2.793,67 Eur, pričom na základe odborného vyjadrenia znalca v odbore cestná doprava, väčšina zadokumentovaných poškodení vozidla, vrátane poškodení 4 ks diskov kolies, nie je technicky prijateľná v príčinnej súvislosti s popisovanou poisťnou udalosťou zo dňa 04.04.2018, pričom, ak by zo strany poisťovne došlo k poisťnému plneniu, bola by spoločnosti T. poisťovňa, a.s., S. XX, XXX XX O., H.: XX XXX XXX spôsobená škoda vo výške 695,- Eur, avšak ako spoluúčasť v troch prípadoch,

bod 2)

ako právnická osoba R., s.r.o., svojím konateľom oznámila dňa XX.XX.XXXX v Y. W. spoločnosti T. poisťovňa, a.s., poisťnú udalosť zaregistrovanú pod č. XXXXXXXXXXXX, ku ktorej malo dôjsť dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. tak, že Q.. S. F. I., viedla osobné motorové vozidlo zn. Q. O. A

XXX D., evč. RS XXX CT, B.: C po ulici X. v Y. W., kde z parkoviska od pošty vyšlo doposiaľ nestotožnené motorové vozidlo, ktoré jej nedalo prednosť v jazde, a aby sa Q.. S. F. I. vyšla zrážke vozidiel, strhla riadenie vpravo a vyšla vozidlom na obrubník výškovo oddeleného chodníka nachádzajúceho sa pozdĺž vozovky vpravo v smere jazdy, pričom došlo k poškodeniu kolies z ľahkých zliatin, pneumatiky a predného nárazníka osobného motorového vozidla zn. Q. O. A XXX D., evč. RS XXX CT, B.: C a dňa XX.XX.XXXX si uplatnila poisťné plnenie za opravu X ks diskov kolies vo výške 2.793,67 Eur, pričom na základe odborného vyjadrenia znalca v odbore cestná doprava, väčšina zadokumentovaných poškodení vozidla, vrátane poškodení 4 ks diskov kolies, nie je technicky prijateľná v príčinnej súvislosti s popisovanou poisťnou udalosťou zo dňa 04.04.2018, pričom, ak by zo strany poisťovne došlo k poisťnému plneniu, bola by spoločnosť T. poisťovňa, a.s., S. 15, 851 01 Bratislava, IČO: 00 653 501 spôsobená škoda vo výške 695,- Eur, avšak ako spoluúčasť v troch prípadoch.

Za to bol obžalovanému I. F. podľa § 223 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon tohto trestu podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky.

Obžalovanej právnickej osobe R., s.r.o. bol podľa § 223 ods. X Tr. zák., § 15 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov uložený peňažný trest vo výmere 1.500,- Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená T. poisťovňa, a.s. odkázaná s celým nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V. tomuto rozsudku podali na hlavnom pojednávaní odvolania obidvaja obžalovaní, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa XX.XX.XXXX, a to proti výrokom o vine a o treste.

Najprv poukázali na výrokovú časť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, s ktorými sa však nestotožnili. Okrem toho okresný súd svoje rozhodnutie ani riadne neodôvodnil, najmä pokiaľ ide o ustálenie výšky škody, ktorá mala byť trestným činom spôsobená, hoci mu takúto povinnosť uložil krajský súd. Navyše vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by poškodenia predmetného motorového vozidla mali vzniknúť pri troch samostatných škodových udalostiach, pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z vypracovaného odborného vyjadrenia. Vznik škody je pritom jedným z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu poisťovacieho podvodu a výška škody 330,- Eur, ktorú zistil prvostupňový súd, nebola správna, pretože došlo len ku dvom škodovým udalostiam, a preto mohla predstavovať len sumu 165,- Eur. Z tohto dôvodu ani nedošlo k vzniku malej škody, ktorá by musela byť spôsobená minimálne vo výške 266,- Eur, a preto nemohlo ísť o trestný čin.

Okrem toho na naplnenie trestnej zodpovednosti bolo v tomto prípade nevyhnutné úmyselné zavinenie, ktoré u nich absentovalo. Miesto poisťnej udalosti nebolo uvedené správne, avšak len kvôli odporúčaniu, ktoré dostal (obžalovaný I. F.) od zamestnankyne poškodenej Q. S., ktorá mu poradila uviesť adresu, na ktorej často dochádza k dopravným nehodám. Navyše práve ona za neho vypísala aj tlačivo o vzniku škodovej udalosti, pričom predmetné motorové vozidlo výlučne používala jeho manželka, ktorá na hlavnom pojednávaní popísala dve škodové udalosti, pri ktorých došlo k poškodeniu vozidla. Vzhľadom k týmto skutočnostiam nemohol naplniť subjektívnu stránku trestného činu, a to ani vo forme nepriameho úmyslu, mohlo by u neho ísť nanajvýš o konanie z nedbanlivosti, čo však nepostačuje a je ďalšou okolnosťou, pre ktorú nemohli spáchať trestný čin.

Ak aj bol okresný súd názoru, že sa obaja svojím konaním naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu poisťovacieho podvodu, mal postupovať v súlade so zásadou „ultima ratio“, rešpektujúc aj ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že nejde o prečin, ak je závažnosť činu nepatrná. Vzhľadom k tomu nemali byť postihnutí prostriedkami trestného práva, berúc do úvahy tiež ust. § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák., keďže išlo len o pokus trestného činu, a k jeho dokonaniu nedošlo. V tomto smere poukázali aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.12.2011, sp. zn. I.ÚS 316/2011, z ktorého vyplýva, že trestné právo má byť použité ak najkrajnejší prostriedok len pri typovo najväčších porušeníach spoločenských vzťahov.

V tejto trestnej veci existuje dôkazná núdza predovšetkým ohľadne preukázania ich zavinenia, preto bolo potrebné aplikovať interpretačné pravidlo „in dubio pro reo“, pričom rozhodnutím konajúceho súdu bolo značne zasiahnuté do ich základných práv, ako aj zásad trestného konania. Po vykonaní dôkazov totiž existujú dôvodné pochybnosti, že spáchali trestný čin, navyiac odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, keďže sa okresný súd nevysporiadal s najpodstatnejším aspektom, ktorým bolo určenie výšky škody.

Vzhľadom k tomu navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 Tr. por. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a obidvoch ich spod obžaloby oslobodil.

Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie aj okresný prokurátor v neprospech obidvoch obžalovaných, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.03.2021, a to u obidvoch obžalovaných pre nesprávnosť výroku o vine a u obžalovaného I. F. aj pre nesprávnosť výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku okresného súdu a jeho odôvodnenie, vrátane hodnotenia jednotlivých dôkazov, s ktorými sa však nestotožnil. Argumentoval tým, že obžalovaný I. F. nahlásil poisťovni takú poisťnú udalosť, ktorá nemala reálne základy, a ktorá sa ani nemohla stať ním popísaným spôsobom. Nepochybne síce k poškodeniu osobného motorového vozidla skutočne došlo, avšak na inom mieste a iným spôsobom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k poškodeniu vozidla prišlo na viacerých miestach, viacerými konaniami a za úplne iných skutkových okolností, ako boli popísané v hlásení o poisťnej udalosti.

Je len domnienkou, ktorá nebola žiadnym dôkazom potvrdená, že obžalovaní mali spôsobiť škodu poisťovni v troch osobitných prípadoch poisťnej udalosti, pričom v takomto prípade ich spoluúčasť činila 165,- Eur, čo by pri troch poisťných udalostiach znamenalo sumu 495,- Eur, teda nie sumu 695,- Eur, ktorú uviedol okresný súd v zmenenej skutkovej vete napadnutého rozsudku. Navyiac z jej znenia nevyplýva, kedy sa jednotlivé skutky mali stať, kde, za akých okolností a pri akej výške škody. Takýto postup síce naznačil vo svojom zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd, a takéto rozhodnutie by nebolo v rozpore so zákonom, ale len vtedy, ak by konajúci súd uvedené skutočnosti konkretizoval a v tomto smere skutok upravil. Tento, tak ako bol ustálený, netvorí ucelený celok z hľadiska priebehu udalosti v ňom popísaných, a najmä jeho koncová formulácia vyznieva nepresvedčivo a chaoticky, dokonca s nepresne uvedenou možnou škodou. Jeho znenie je zároveň v rozpore s ust. § 199 ods. 3 Tr. por. a vôbec nemožno konštatovať, že by nemohol byť zameniteľný s iným skutkom.

Ani skutočnosť, že obžalovaný nebol prítomný pri vzniku poškodení predmetného motorového vozidla neznamena, že do hlásenia o poisťnej udalosti môže uviesť vedome nepravdivé údaje, o ktorých sám vedel, že sa nezakladajú na pravde a nevystihujú objektívny skutkový dej vzniku poškodenia motorového vozidla. V súhrne vykonané dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti dokazujú, že obaja obžalovaní sa dopustili protiprávneho konania tak, ako im bolo obžalobou kladené za vinu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vo veci rozhodol sám tak, že oboch obžalovaných uzná za vinných zo zločinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. Súčasne obžalovanému I. F. uloží trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 36 mesiacov s probačným dohľadom a uložením povinností podľa ust. § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. Trest uložený právnickej osobe R., s.r.o. možno pokladať za správny a zákonný, preto ho nie je potrebné reparovať.

K odvolaniu okresného prokurátora sa obžalovaní vyjadrili prostredníctvom svojho obhajcu v rámci písomného podania doručeného okresnému súdu dňa 12.04.2021. Stotožnili sa s názorom okresného prokurátora, že konajúcim súdom konštruovaný skutok v napadnutom rozsudku bol v rozpore s ust. § 199 ods. 3 Tr. por., pričom bol nejasný a najmä z hľadiska formy zavinenia ťažko preskúmateľný. Na druhej strane bolo ťažko pochopiteľné, prečo za takejto situácie okresný prokurátor navrhol, aby boli uznaní za vinných nie z prečinu, ale zo zločinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu, a zároveň žiadal ešte aj sprísnenie trestu pre jedného z nich.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný a okresný prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj výroku o náhrade škody, ktorý mal vo výroku o vine svoj podklad a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora boli podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd totiž zistil, že vznikli pochybnosti o správnom skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať a prípadne vykonať i ďalšie dôkazy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Krajský súd poznamenáva, že v tejto trestnej veci už rozhodoval, a to uznesením zo dňa 26.02.2020, sp. zn. 3To/9/2020, ktorým predchádzajúci napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 4T/30/2019 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V prvom rade je nutné konštatovať, že rozhodnutie okresného súdu, napriek tomu, že sa čiastočne riadil pokynmi a právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení, bolo predčasné. Prvostupňový súd totiž nedoplnil dokazovanie v dostatočnom rozsahu, a preto nemohol správne ani zistiť a ustáliť skutkový stav, vrátane celkovej výšky škody, ktorá by vznikla poškodenej spoločnosti v prípade poistného splnenia z jej strany voči obžalovaným a z tohto dôvodu bola aj právna kvalifikácia skutku predčasná. Práve preto sa javia ako dôvodné zhodné námietky odvolateľov v tomto smere, keďže ustálenie výšky škody, ktorá mohla byť konaním obžalovaných spôsobená, ako jedného zo zákonných znakov skutkovej podstaty daného trestného činu, bude nevyhnutným predpokladom aj jeho následnej správnej právnej kvalifikácii, ktorej bude musieť predchádzať úprava skutku, tak ako bude po doplnení dokazovania zistený a ustálený, samozrejme s tým, aby jeho znenie zodpovedalo všetkým kritériám vyplývajúcim z ust. § 199 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd konštatuje, že úprava skutkovej vety v napadnutom rozsudku bola nielen nedostatočná, ale čiastočne aj zmätočná. Výšku škody, ktorá mohla byť poškodenej spoločnosti spôsobená, ustálil okresný súd na 695,- Eur a mala predstavovať celkovú hodnotu zodpovedajúcu spoluúčasti obžalovaných na jej náhrade v troch prípadoch. Pri správnom súčte by išlo v takejto situácii len o sumu 495,- Eur, avšak ani táto by za daných okolností nebola správne ustálená, pretože by spoluúčasť obžalovaných na jej náhrade vždy predstavovala sumu najmenej 165,- Eur, o ktorú by vždy poškodená spoločnosť znížila prípadné poistné plnenie, pri troch samostatných škodových udalostiach by teda mohlo dôjsť z tohto dôvodu k spôsobeniu škody iba vo výške 330,- Eur. Práve preto podľa odvolacieho súdu nemohli obžalovaní spáchať zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ako sa toho domáhal okresný prokurátor, keďže pri uplatnení poistného plnenia z ich strany vo výške 2.793,67 Eur, by im bola vyplatená aj tak maximálne suma 2.628,67 Eur, ktorú by ale nebolo možné právne kvalifikovať ako väčšiu škodu, ktorá musí dosahovať minimálne výšku 2.660,- Eur, a ktorej spôsobenie je jedným zo zákonných znakov skutkovej podstaty tohto zločinu.

Na druhej strane z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že išlo minimálne o dve škodové udalosti, teda obžalovaní by svojím konaním poškodenej spoločnosti spôsobili najmenej škodu vo výške 165,- Eur, a preto podľa druhostupňového súdu nie je namieste ani procesný postup podľa § 285 písm. b) Tr. por., ako sa toho domáhali obžalovaní. Práve presné zistenie a ustálenie celkovej škody, ktorá by vznikla poškodenej spoločnosti v prípade poistného plnenia z jej strany voči obžalovaným bude rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie, či sa obžalovaní mohli svojím konaním dopustiť prečinu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 223 ods. 1 Tr. zák. (škoda 266,- Eur a viac), alebo mohli eventuálne spáchať len priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. o priestupkoch (škoda od 165,- Eur do 266,- Eur), samozrejme po tom zodpovedajúcej náležitej úprave skutkovej vety.

V tomto smere bude musieť okresný súd doplniť dokazovanie so zameraním sa na zistenie presného počtu a priebehu jednotlivých škodových udalostí a tomu zodpovedajúceho počtu spoluúčastí (zároveň zistenia špecifikovať v skutku) a následne zistiť taktiež celkovú sumu, ktorú by poškodená spoločnosť bola povinná za zistených skutkových okolností zaplatiť obžalovaným pri uplatnenom nároku ako poistné plnenie z predmetnej zmluvy, o ktorú bude zároveň potrebné znížiť výšku škody, ktorú by obžalovaný poškodenej spoločnosti spôsobili. Samozrejme že bude potrebné prihliadnuť len na škodové udalosti, ktoré nastali počas platnosti predmetnej poisťovacej zmluvy.

Krajský súd zdôrazňuje, že v zostávajúcich častiach v plnom rozsahu trvá na právnom názore a pokynoch uvedených v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení a bolo by ich nadbytočné opakovať. K odvolacím námietkam obžalovaných ohľadne počtu škodových udalostí poukazuje napr. na to, že z výpovedí svedkyne Q.. S. F. I. v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní vyplýva, že s vozidlom veľakrát vošla do rôznych jám, dvakrát vyšla aj na chodník a na obrubník, a odvtedy ešte viackrát. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že deklarovajú škodovú udalosť, ak by neposlúchol radu pracovníčky poisťovne, mohli rozobrať na tri udalosti. Zo záveru odborného vyjadrenia vyplýva tiež to, že disky vykazujú viacnásobné opakované poškodenia s dlhším časovým predstihom voči deklarovanej udalosti. Tieto vzájomné rozpory vyplývajúce z jednotlivých dôkazov bude musieť nepochybne súd prvého stupňa odstrániť zákonným procesným postupom, a to nielen vo vzťahu k počtu škodových udalostí, ale aj vo vzťahu k ďalším dôležitým skutočnostiam a okolnostiam.

Povinnosťou okresného súdu bude predovšetkým opätovne vykonať všetky relevantné dôkazy, prípadne aj ďalšie nové dôkazy, ktoré môžu prispieť k zisteniu a ustáleniu rozhodujúcich skutočností v naznačenom smere. Po doplnení dokazovania bude potrebné dôkazy náležite vyhodnotiť rešpektujúc ust. § 2 ods. 12 Tr. por. s prihliadnutím na ust. § 168 ods. 1 Tr. por. tak, aby bolo možné na ich základe po ich vyhodnotení spoľahlivo a dôsledne ustáliť skutkový stav, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, za dodržania príslušných procesných ustanovení a až následne posúdiť dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke ustálenia viny alebo neviny obžalovaných a v konečnom dôsledku rozhodnúť vo veci samej zákonným spôsobom.

Z týchto dôvodov krajský súd ako súd odvolací na podklade odvolaní obžalovaných a okresného prokurátora, ktoré považoval za čiastočne dôvodné, podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.